

Nr 360.

Av herr **Gustafsson** i Lekåsa, *angående förenkling av sättet för överklagande av vägförrättning enligt lagen om enskilda vägar.*

Enligt 24 § i lagen den 29 juni 1926 om enskilda vägar har sakägare som är missnöjd med en enligt denna lag utförd förrättning att instämma samtliga övriga sakägare till domstol. Äro svarandena flera än tio kan delgivning av stämningen ske genom det förenklade förfarande som gäller för delgivning av stämning å byalag. Delgivningen sker därvid genom överlämnande av besannad avskrift till någon sakägare samt stämningens uppläsande i vederbörande församlingars kyrkor och densammas anslående å rättens dörr.

Trots den förenkling i delgivningen, som sålunda föreligger, är förfarings-sättet vid ett överklagande tämligen betungande. I detta hänseende må framhållas att redan vid behandlingen i lagrådet av propositionen till denna lag tvenne ledamöter uttalade betänkligheter mot förslaget, med lagen likalydande, bestämmelser i denna del. Därvid framhölls bl. a. att vid ett någorlunda stort vägföretag möjligheten att bringa den vid förrättningen avgjorda frågan under domstols prövning praktiskt taget syntes vara av ensam sakägare betagen. Erfarenheten har bestyrkt riktigheten av detta uttalande. Men därjämte har den också givit belägg för riktigheten av de farhågor om att rätten till talan stundom skulle förloras genom underlåtenhet att vidtaga de för delgivning av flera än tio sakägare meddelade föreskrifterna.

I anslutning till ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att vid den nu pågående utredningen rörande lagen den 29 juni 1926 om enskilda vägar frågan om en förenkling av sättet för överklagande av vägförrättning blir beaktad.

Stockholm den 24 januari 1937.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.

